

[Miljøministeren]

tember 1973 – skulle amtsrådet med bistand fra kommunalbestyrelsen iværksætte undersøgelser over de vandmængder, der ville være til rådighed for kommunernes vandforsyning. På grundlag heraf skulle amtsrådet udarbejde planer for den fremtidige vandforsyning inden for amtskommunens område under hensyntagen til den igangværende eller forventede udvikling. Planerne var vejledende for den fremtidige ordning af vandforsyningen.

Ved den nugældende vandforsyningslov nr. 299 af 8. juni 1978, der trådte i kraft den 1. april 1980, blev reglerne om vandplanlægning ændret således at der nu skulle udarbejdes 2 kategorier af planer, dels ressourceplaner (vandindvindingsplaner) dels planer over vandforsyningsstrukturen (vandforsyningsplaner).

Med hensyn til vandforsyningsplanlægningen bestemmes det i bekendtgørelse nr. 2 af 4. april 1980 om vandindvindings- og vandforsyningsplanlægning, at kommunalbestyrelserne efter forhandling med bl.a. de private almene vandforsyninger i kommunen skal udarbejde forslag til vandforsyningsplaner. Forslagene skal fremlægges til offentligt gennemsyn i mindst 3 måneder, og kommunalbestyrelsen skal inden for fremlæggelsesperioden iværksætte en oplysningsvirksomhed. Kommunalbestyrelsen skal efter fremlæggelsesfristens udløb i fornødent omfang på ny forhandle sagen med de myndigheder og institutioner m.v., som har været inddraget i sagsbehandlingen, og skal derefter udarbejde en endelig vandforsyningsplan, der skal indsendes til godkendelse.

Hvis behandlingen af en vandforsyningsplan er påbegyndt før den nye lovs ikrafttræden, kan amtsrådet tillade, at ovennævnte fremgangsmåde fraviges, såfremt amtsrådet finder, at den tidligere behandling har været tilstrækkelig. Der kan således bortses fra bekendtgørelsens regler om fremlæggelse, oplysningsvirksomhed og fornyet forhandling.

En vandforsyningsplan, der var udarbejdet for en kommune efter den tidligere lov, vil herefter have gyldighed efter den nye lov, hvis dette er tiltrådt af kommunalbestyrelsen og amtsrådet og planens indhold svarer til, hvad der kræves efter den nye lov. Det har hverken efter den gamle eller den nye lov været et vilkår, at de private vandværker skal have tiltrådt planen, men efter bekendtgørel-

sen skal planen have været drøftet med dem.«

Spm. nr. S 1034

Til miljøministeren (15/4 83) af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Kan et vandværksregulativ i en kommune være lovligt, hvis det er påtvunget alle kommunens private vandværker, men ikke gælder for det kommunale vandværk i samme kommune?«

Begrundelse

Det forekommer konkurrenceforvridende, hvis der i et kommunalt udgivet regulativ stilles krav til private vandværker, som ikke tilnærmelsesvis opfyldes af samme kommunes eget vandværk.

Besvarelse (27/4 83):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Efter § 55 i den nugældende vandforsyningslov nr. 299 af 8. juni 1978 skal alle kommunale almene vandværker have et regulativ angående forholdet mellem vandværket og dets forbrugere. Regulativet skal udfærdiges af kommunalbestyrelsen og stadfæstes af miljøministeren (miljøstyrelsen). For private almene vandværker skal der udfærdiges et regulativ, der affattes af kommunalbestyrelsen efter forhandling med vandværkets ejer; kommunalbestyrelsens afgørelse om regulativet kan efter lovens § 76 påklages til miljøstyrelsen.

En tilsvarende ordning gjaldt efter §§ 54 og 57 i den tidligere vandforsyningslov – lov bekendtgørelse nr. 524 af 26. september 1973 – dog således, at der kun skulle udfærdiges regulativer for private vandværker, hvis kommunalbestyrelsen ønskede det.

Efter begge love er der som hjælp ved udarbejdelsen af regulativerne udarbejdet normalregulativer for kommunale og private vandværker, senest miljøstyrelsens normalregulativer af februar 1981. Normalregulativerne for kommunale og private vandværker er udarbejdet som enslydende bortset fra de punkter, hvor de forskellige styreformuler